

הנחל על ידי הצדיק. פערג, כמו שנאמר (שירו) לערגות הבשם. וכן נשוי מערג אליך אליהם, לקבב מפרק השקאה בעולם הנה ובעולם הבא.

מעינות הנחל מי הם? מעין אחד למעלה, שכתוּם (בראשית ב') ונחר יצא מעין להשכות את הגן וגנו, ומשם שופע ויוציא ומשקה את הגן. כל אותן הנחלים שופעים ויזוצאים ומתפנסים לשני מעינות שנקראים נצח והוד, ואלו נקראים אפיקי מים, באותה דרך של צדיק, שמןנו שופע ויוצא ונשקה הגן. משום בכך איל ואבי נמצאים באחד, איל ואבי נקראים עטרת יסוד) צדק וצדיק.

למְרַגָּן, כתוב קול ה' יהוליל אילות. אילות, אילות בתוכו חסר, זו אילות השדה (כ"א וז אילות השחר) (ד"א אילות השדה). אילות השדה, שניינו, בחוץ היללה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נכוון לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, הקול הנה יוצא ומכאן בלב כל אופן האילות שסביב הפסא הגבב הקדוש, והוא שכתוּם (שירו) ששים גברים סביב לה. דבר אחר יהוליל אילות - כמו שנאמר (איוב) חיללה ידו נחש ברם. ויחשף יערות, כמו שנאמר (שמואל-אי) ביערת הדבש, כתוב (שיר ה) אכלתי עיר עם דבש, ומינקה אותן כמו אם שמייניקה את הבנים.

אמר לו רבי אבא, (ישעה כו) נפשי אונתק בלילה אף רוחי בקרבי אשתרך, נפשי אוتك בלילה מבעי ליה. אשתרך, ישתרך מיבעי ליה. אמר ליה ה אוקמונה, (בראשית כ"ג) במא דאת אמר (איוב יב) אשר בידך נפש כל חי ורוח כלبشر איש.

הא חזי נפשא ורוחא אשתחמודע (ס"א אשטע) (ס"א אשטע) אשתחמי כחדא לעלמין. תנא פולחנא שלימתא דבעי בר נש למפלח לקודשא בריך הוא, ומה דמתניין (דברים) ואהבת את יי' אלהיך וגנו. דירחים ליה לקודשא בריך הוא פרשוה, כמו שנאמר (איוב יט) אשר בידך נפש כל חי ורוח כלبشر איש. בא ראה, הנפש והרוח נזדעתו (נפצעות) (משתהפחות) כאחד לעולמים. למְרַגָּן, עבודה שלמה שאיריך ארם לעבד את הקדוש ברוך הוא, כמו שלמְרַגָּן ואהבת את ה' אלהיך ואהבת את הקדוש ברוך הוא אהבת נפש מפש, וזה אהבה שלמה, אהבת נפשו ורוחו. כמו שאלה נדבקים בגור, ונהgor

נגדין ונפקין ומתקבשין בתרי מבועין, אך קרון נצח והוד, ואلين אקרון אפיקי מים, בההוא דרגא צדיק, דמניה נגיד ונפיק ומשתקיא גנטא. בגין לכך איל ואבי בחדא משפטכחי, (נ"א)

איל ואבי אקרון עשרה וסוד) צדק וצדיק.

האנא, כתיב (זהלים כט) קול יי' יהוליל אילות, אילות, אילות כתיב חסר, לא אילות השדה (כ"א לא אילות רשות). (ד"א אילות הרשות), דתניא, בפלגות ליליא, בשעתא לקודשא בריך הוא עאל לננתא דעתן לאשתענשא עם צדיקייא, hei קול נפיק, וכאייב כל איבון אילטא דסחרני כורסייא יקירה קדיישא, הרא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. דבר אחר יהוליל אילות, כמה דאת אמר (איוב כו) חללה ידו נחש ברם. ויחשוף יערות כמה דאת אמר. (שמואל א יב) ביערת הדבש, וכ כתיב (שיר השירים ה) אבלתי עורי עם דבש, וינקא להו כאם אינקה לבני.

אמר ליה רבי אבא, (ישעה כו) נפשי אונתק בלילה אף רוחי בקרבי אשתרך, נפשי אוتك בלילה מבעי ליה. אשתרך, ישתרך מיבעי ליה. אמר ליה ה אוקמונה, (בראשית כ"ג) כמה דאת אמר (איוב יב) אשר בידך נפש כל חי ורוח כלبشر איש.

הא חזי נפשא ורוחא אשתחמודע (ס"א אשטע) אשתחמי כחדא לעלמין. תנא פולחנא שלימתא דבעי בר נש למפלח לקודשא בריך הוא, מה דמתניין (דברים) ואהבת את יי' אלהיך וגנו. דירחים ליה לקודשא בריך הוא

פרשוה, כמו שנאמר (איוב יט) אשר בידך נפש כל חי ורוח כלبشر איש. בא ראה, הנפש והרוח נזדעתו (נפצעות) (משתהפחות) כאחד לעולמים. למְרַגָּן, עבודה שלמה שאיריך ארם לעבד את הקדוש ברוך הוא, כמו שלמְרַגָּן ואהבת את ה' אלהיך ואהבת את הקדוש ברוך הוא אהבת נפש מפש, וזה אהבה שלמה, אהבת נפשו ורוחו. כמו שאלה נדבקים בגור, ונהgor